

РЕШЕНИЕ

№ 20039

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **6074** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Фантастико груп“ ООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от В. В. Н. – управител, срещу Решение № 1779/11.04.2024 г., постановено по АНД № 6182/2023 г. по описа на Софийски районен съд, XXII-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № МН-ЗБ-23-120 от 30.10.2023 г., издадено от началник на Регионален отдел „МН 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен контрол“, с което на дружеството-касатор за нарушение на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от Закона за измерванията е наложена „имуществена санкция“ в размер на 200 лева, на основание чл. 85, ал. 2, във вр. чл. 85, ал. 1 от ЗИ.

В касационната жалба се излагат доводи, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излага доводи, че въобще не са разгледани и обсъдени обстоятелствата, изложени във възражението подадено срещу АУАН. Счита, че НП е издадено в противоречие с

чл. 28, б. „а“ от ЗАНН. Моли се да бъде отменено обжалваното решение, алтернативно да бъдат приложени разпоредбите за маловажен случай.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. С., който поддържа касационната жалба и моли за отмяна на оспорения съдебен акт. Претендира разности.

Ответникът, началник на Регионален отдел „МН З. България“ на Главна дирекция „Метрологичен контрол“, в писмено възражение, чрез гл. екс. Р. С. излага становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира разности. Прави възражение за прекомерност.

Редовно призован, ответникът не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и моли да бъде потвърдено оспорено решение.

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 1779/11.04.2024 г., постановено по АНД № 6182/2023 г. по описа на Софийски районен съд, XXII-ри състав, съдът е потвърдил НП № МН-ЗБ-23-120 от 30.10.2023 г., издадено от началник на Регионален отдел „МН З. България“ на Главна дирекция „Метрологичен контрол“, с което на дружеството-касатор за нарушение на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от Закона за измерванията е наложена „имуществена санкция“ в размер на 200 лева, на основание чл. 85, ал. 2, във вр. чл. 85, ал. 1 от ЗИ.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел, че фактическата обстановка, описана в АУАН и в НП е безспорно установена от събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Установено е, че на 21.07.2023 г. около 11.20 ч. И. Т. Кичова, главен инспектор в Регионален отдел "Метрологичен надзор З. България" на Главна Дирекция "Метрологичен надзор", извършила проверка в супермаркет „Ф.“, находящ се в [населено място],[жк], [улица], стопанисван от касатора. По време на проверката било установено, че "ФАНТАСТИКО ГРУП“ ООД, при продажбата на плодове и зеленчуци на каса № 3 в магазина, използва за измервания, с цел осъществявания на търговски плащания по смисъла на чл. 5 от ЗИ, една електронна везна тип ARIVA B-D7 с идентификационен номер 69247366 CR, производство на Mettler T., кл. III, като везната е с маркировка за оценено съответствие със съществените изисквания, определени по реда на чл. 7 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/ - СЕ14М 1259. Извършена е констатация за това, че към момента на проверката на 21.07.2023 г. средството за измерване се използва без знаци от метрологичен контрол по чл. 43, ал. 1 от ЗИ за последваща проверка, като поставеният при проверка знак е унищожен. Проверяващите определили това деяние като административно нарушение, поради което И. Т. Кичова, главен инспектор в Регионален отдел "Метрологичен надзор З. България" на Главна Дирекция "Метрологичен надзор", съставила АУАН № 5С770/ 07.08.2023 г., като субсумирала констатираното нарушение под текста на чл. 44, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗИ. Касаторът се е възползвал от правото си да подаде писмено възражение в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на посочения АУАН било издадено оспореното през въззивния съд наказателно постановление, с което за констатираното нарушение на "ФАНТАСТИКО ГРУП“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 200 лева, на основание чл. 85, ал. 2. вр. ал. 1 от ЗИ.

Изложената фактическа обстановка е установена от гласните доказателствени средства – свидетелските показания на И. Т. Кичова (актосъставител), както и от писмените доказателства: заповеди за компетентност, протокол за задължителни предписания, писмено възражение, както и останалите материали по делото.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от оправомощени лица, предвид нормата на чл. 94, ал. 2 от ЗИ, в предвидената от закона писмена форма, като съдържат необходимите реквизити на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, спазен е установеният ред и давностните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Посочени са датата и мястото на нарушението и не са нарушени изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН по отношение на правото на защита на нарушителя, така и по отношение на съдебния контрол за законосъобразност.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалваното НП от решаващия състав е прието, че дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение по чл. 44, т. 4, вр. чл. 43, ал. 1 от ЗИ, използвайки средство за измерване без поставен валиден знак за извършена последваща проверка. Следователно същото правилно е санкционирано за това нарушение.

По отношение размера на наложената санкция е прието, че същата правилно е определена в предвидения минимум (200 лв.) в разпоредбата на чл. 85, ал. 2 от ЗИ размер в диапазон от 200 лв. до 500 лв. СРС е приел, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28, б. „а“ от ЗАНН, доколкото в случая липсват доказателства за наличие на каквито и да било други факти, в това число и смекчаващи отговорността обстоятелства, които въз основа на преценката, дали се явяват изключително или многобройни такива, да обосновават липса или по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид. По тези съображения, подробно мотивирани в обжалвания съдебен акт, Софийски районен съд е потвърдил процесното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XXV касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС е правилно, поради следните съображения.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. С оглед на това, настоящата касационна инстанция не споделя изводите на касатора за неправилност на постановеното решение.

Съдът счита, че така установената фактическа обстановка изпълва състава на административно нарушение по чл. 44, т. 4, вр. чл. 43, ал. 1 ЗИ.

Видно от разпоредбата на чл. 44, т. 4 от ЗИ е, че тя предвижда лицата, които използват средства за измерване (каквото не се спори, че е санкционираното дружество), са

длъжни: да не използват средства за измерване без знаците по чл. 35 (знак за одобрен тип върху всяко средство за измерване, нанесен от производителите или вносителите), чл. 39, ал. 1 (знак за първоначална проверка) и чл. 43, ал. 1 (знак за последваща проверка). В случая като нарушена е приета нормата на чл. 44, т. 4, във вр. с чл. 43, ал. 1 от ЗИ, т. е. административно наказващият орган е приел като съставомерно деянието използване на средство за измерване без знак за последваща проверка. От съдържанието на АУАН и НП е видно, че към момента на извършване на проверката – 21.07.2023 г., знакът за последваща проверка върху използваната от дружеството електронна везна е унищожен, т. е. средството за измерване се използва без знак за последваща проверка.

В тази връзка настоящият съдебен състав възприема изцяло становището на СРС, че наличието на подадено от дружеството Заявление за извършване на последваща проверка (л. 17-18), не променя факта на извършеното към момента на проверката нарушение на

чл. 44, т. 4 от ЗИ. Действително по делото е прието като доказателство без оспорване представеното от управителя на „Фантастико груп” ООД, заявление за проверка съгласно Наредбата за средствата за измерване, ведно с Приложение № 1, с което дружеството заявява за последваща периодична проверка процесното в приложението средство за измерване. Подаването на това заявление на вписаната в него дата означава само, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 44, т. 3 от ЗИ да заяви средството за измерване за последваща проверка, каквото нарушение в случая не му е вменено да е извършило. Заявяването по посочения ред не освобождава заявителя от задължението му по чл. 44, т. 4 от ЗИ и не го освобождава от административнонаказателна отговорност при неизпълнение на това му задължение. Производството по извършването на заявената проверка от оправомощено за това лице се развива самостоятелно, по определен процесуален ред. До идването на проверител от БИМ, ползвателят е длъжен да не използва това средство за измерване, тъй като едва след неговата проверка от страна на държавния орган и поставянето на знаци за последваща проверка на предвидените за това места, ще бъде удостоверена неговата годност да извършва точни измервания. В случая тези изисквания не са изпълнени, което води до съставомерност на извършеното деяние от страна на дружеството – нарушител.

От друга страна с извършеното нарушение се засягат обществените отношения по осигуряване на точност и достоверност на измерванията, свързани с търговските плащания, поради което нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните за този вид. Законосъобразно е ангажирана обективната и безвиновна отговорност на касатора. Приложената санкционна норма кореспондира с установеното нарушение, а наложената санкция е в минимален размер. Липсват материалноправните предпоставки за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Касационната инстанция намира за правилни изводите на районния съд, касателно законосъобразното подвеждане на извършеното административно нарушение под съответната административно наказателна разпоредба, както и относно размера на наложената санкция.

По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1779/11.04.2024 г., постановено по АНД

№ 6182/2023 г. по описа на Софийски районен съд, XXII-ри състав.

ОСЪЖДА „Фантастико груп” ООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от В. В. Н. – управител, да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: